

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۱/۱۹

نویسنده: ن. جلیل زاد

دا هغه حقیقت دی چې تريخوالی یې د شوکران له زهره هم تريخ دی

په دی لیک کې هغه چیغه پرته ده چې د یوې تاریخي فاجعې له تل نه را پورته کېږي، داسې فاجعه چې یوازې سیاسي نه ده، بلکې فکري، اخلاقي او فرهنګي بڼه هم لري. دا چیغه نه د طالبانو ستاینه ده او نه د روښانفکر د نفی کولو هڅه، بلکې د هغه بن بست انځور دی چې افغان ټولنه پکې راگیر شوې ده، داسې بن بست چې حتا د طالبانو سخت مخالفان هم کله ناکله طالبان د یوازیني عملي بدیل په سترګه ورته ګوري.

دا حالت د طالبانو د برلاسی نښه نه ده، بلکې د افغان روښانفکر د تاریخي ماتې سند دی. افغان روښانفکر په تېرو لسیزو کې، د نوو افقونو د جوړولو پر ځای، د هویت، قوم، ژبې او تبار پر شخړو کې ډوب پاتې شوی دی. هغه د دې پر ځای چې د فکر پر څوکی کېښي، د تعصب او تفرقي په میدانونو کې سوځېدلی او زړېدلی دی. نړۍ د نوښت، ټولنیز عدالت او بین فرهنګي خبرو پر لور روانه ده، خو افغان روښانفکر لا هم د قبیلوي روایتونو په دفاع او د مصنوعي مسایلو او سرحدونو په تقدیس بوخت دی. دا یوازې انحراف نه دی، بلکې یوه طرحه شوې توطیه ده، داسې توطیه چې بهرنیو قدرتونو ډیزاین کړې او د کورنیو نخبګانو په لاس عملي شوې ده.

په شلمه پېړۍ کې افغانستان یوازې د نیابتی جګړو او جیوپولیتیک رقابتونو قرباني نه شو، بلکې د دې هېواد قومي، ژبني او سیاسي نقشه هم د فکري انجینیرۍ په ډګر بدله شوه. ستر قدرتونه، د وابسته نخبګانو په وسیله، داسې نقشه جوړه کړه چې په هغې کې ملي یووالی ناممکن ښکاره شي. هر قوم، هره ژبه، هره سیمه په «مساله» واوښته، او روښانفکرانو، د حل پر ځای، خپله د همدې ستونزې برخه وګرځېدل.

په داسې فضا کې طالبانو، له خپلو ټولو سختیو، تاوتریخوالي او محدودیتونو سره، لږ تر لږه ځینې «حد اقل» پېژندلي او په ځینو ځایونو کې یې یو ابتدایي نظم ټینګ کړی دی. دا نظم، که څه هم استبدادي او تنګ دی، خو د روښانفکر د فکري او سیاسي ګډوډۍ په پرتله، د خلکو یوې برخې ته د زغملو وړ ښکاري. دا پرتله کول د طالبانو له مینې نه راولاړېږي، بلکې د هغه روښانفکر له نهیلې څخه سرچینه اخلي چې نه یې بدیل جوړ کړ، نه یې افق ورکړ، او نه یې خلک له تیارو را وایستل.

خو دا وضعیت باید موږ دې ته اړ نه کړي چې طالبان یا هر بل استبدادي جریان د حل په توګه ومنو، برعکس، دا باید موږ دې ته راوبولي چې د افغان روښانفکري بنسټیزه بیا جوړونه وکړو. داسې روښانفکري چې له قوم، ژبې، تبار او بهرنیو تړاوونو څخه ازاده وي، داسې فکر چې د ټولنې اصلي اړتیاوې وپېژني، عدالت، زده کړه، ازادي، د انسان کرامت او دوامدار پرمختګ.

د دې لپاره، باید تېر ته بنسټیز نقد وشي، اسطوري څېرې له بت خانې راکوزې شي او له سره جوړول پیل شي. باید د استبدادزدهګۍ او ازادي غوښتنې تر منځ روښانه کرښه وکښل شي. باید ومنو چې هېڅ ټولنه د تېر د تکرار په وسیله نه ژغورل کېږي. باید دا درک کړو چې د افغانستان نجات، په زړو نظمونو ته په ستنېدو کې نه، بلکې په نوو افقونو د جوړولو کې نغښتی دی. دا کار اسانه نه دی.

وخت، زحمت، حوصله او زړورتیا غواړي.

دا غواړي چې افغان روښانفکر له برج عاجه ښکته شي، له خلکو سره په ژبه د هغوی خبرې وکړي، او د تفرقي پر ځای د یووالي تخم وکړي. که دا بدلون رانه شي، راتلونکي کلونه به نه یوازې له نن نه سخت وي، بلکې لا به هم تیاره او خفه وي.

او همدا هغه حقیقت دی چې تريخوالی یې د شوکران له زهره هم تريخ دی.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالېږلو مخکې په ځیر و لولئ

افغانستان د یوویشتمی پېړۍ په درشل کې له یوې ستري فاجعې سره مخ دی... دغه فاجعه د فکر او اند د ماتې نښه ده...
 افغان روڼاندې لا تر اوسه د هویت له تنګو پولې نه دی اوښتی...
 د ژبې، قوم او تبار تعصب د فکر فضا مسمومه کړې ده...
 دغه حالت د ټولنیز انجنیرۍ د اوږده تاریخ پایله ده...
 د افغانستان قومي او ژبني نقشي د جیوسټراتیژیکو پروژو برخه وه...
 دغه پروژې د کورنیو مامورینو له خوا پلي شوې دي...
 روڼاندې د فکر پر تولید پر ځای په هویتي جګړو کې بند پاتې دی...
 موږ لا تر اوسه نه پوهېږو چې له دې وړانۍ هاخوا څه باید وشي...
 ځینې وایي چې طالبان لږ تر لږه بنسټیز شیان پېژني...
 دا خبره د طالبانو ستاینه نه ده، بلکې د روڼاندې د کمزورۍ اعتراف دی...
 د افغانستان ټولنه د نابودۍ په درشل ولاړه ده...
 د دې ټولنې ژغورل ورځ تر بلې سختېږي...
 دا لیکنه د هېڅ سیاسي جریان دفاع نه ده...
 ژغورنه هغه وخت ممکنه ده چې روڼاندې د هویت له بندیزونو ووځي...
 افغانستان یوازې د نوي فکر په وسیله له تیارو وتلاي شي...
 پایله

آرشیف: مطالب نشر شده ن. جلیل زاد